

תולדות ובית אהרן והופעות
[מעל] נ"ג פ"ק ע [נ] מ"ק י"ה, ירושלמי קוטש
[א"י], ג' פ"ק י' פ"ק ס' מ"ב, צ"ע"ט פ"ג ע"ג,
[ל"ג ע"ג], [ג"ג] ב"ג פ"ק ג', פ"ק ז' ור"ל ס' סמ'
[ג"ג] נ"ג פ"ק ט, [ג"ג] פ"ק ז' ור"ל ס' סמ'
[ג"ג] כמתנות נ"ד פ"ק פ"ג, נ"ד פ"ק ז'

מֵה וְאָקַד וְאָשַׁתְחֹו לִיהְוָה וְאָבָרְןָ
אֶת-יְהֹוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אֶבְרָהָם אֲשֶׁר
הָגַחַנִּי בְּדֶרֶךְ אַמְתָה לְקַחַת אֶת-בָּתִי
אֶתְךָ אֲדֹנִי לְבָנָךְ: מֵט וְעַתָּה אַמְתָה
יְשַׁכֵּם עַשְׂיוּ חַסְדָּךְ וְאַמְתָה אֶת-
אֲדֹנִי הָגִידָו לִי וְאַמְלָא הָגִידָו:
לִי וְאֶפְנָה עַל-יְמִין אוֹ עַל-שְׂמָאל:
וּוְיָעוֹ לְבָנוֹ וּבְתוֹאָל וַיֹּאמְרוּ מִיהָה
יָצָא הַדָּבָר לֹא נָכַל דָּבָר אֲלֹיכָךְ רַע
אוֹ-טוֹב: אַתְּ הַגָּהָה דָּבָר קָפָנִיךָ כֵּחַ
וְלֹךְ וְתַחַי אַשְׁה לְבָנוֹ אֲדֹנֵיךָ בְּאַשְׁר
דָּבָר יְהֹוָה: כִּי יְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדָךְ
אֶבְרָהָם אֶת-דְּבָרָיו וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרְצָה
לִיהְוָה: חַמִשִּׁים גְּוּיּוֹלָא הַעֲבָד בְּלִי-כְּסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדָרִים וַיִּתְנוּ לְרַבָּקָה וּמְנֻדְנָת
נִתְנוּ לְאַחִיה וּלְאַמְתָה: וַיַּאֲכִלוּ וַיִּשְׁתָּהוּ
הָיוּ וְהָאָנָשִׁים אֲשֶׁר-עָמָדוּ וַיַּלְּינָו
רַיְקָוּמוּ בְּבָקָר וַיֹּאמֶר שְׁלִיחָנִי לְאֲדֹנִי:
וַיֹּאמֶר אַחִיה וְאֶפְהָה תִּשְׁבַּח הַגָּעָר
אַתָּנוּ יָמִים אוֹעַשְׂרֵה אַחֲר

יִתְהַלֵּךְ

ר' יונתן

(מג') נל' ימין. מגנות ים מעלה: עלי' שמאלה.
מגנות לוט, זקיה יוכן למתנהו כל חכלה (כ"ר ס' נ):
(ג) ויען לבן נבותואל. רשות קיה, וקפן לאשכנ
לפפי לאי ת': לא נובך דבר אליך. נמלן דנדן
סוזה, לא עעל ידי תסונת דנבר רע, ולע עעל ידי מזונת
דנבר בגון וניכר (ס"ה לפ' סנכי) טמ"ה (כ"ה נפ' טמ"ה) ייל' קדרת**, לפ' דבנין צומננה נך:
(ג) וישתחוו ארצתה. מכלן שמוליס עעל צוכויל
טונגה א (כ"ר ס' ו): (ג) וmegadnot. פון מגדים,

ת"ג יש מקשים והלא הוא בנו ייעקב בחיב (להלן לו יג) וייענו בני יעקב את שם. וזה אכן קושיא דשם בכינוי יעקב אפושן של היה מענה בפי יעקב בעת ההיא, מה שאנן כן אכן דርמהין ועון לבן ובוואל, היה שף בכינור של היה מענה הדריא אלא שנבן הקניין ממי רשותו. (בדרי ר' ר' ז"ב)** מ"ה י"א ר' חברה, מהיכין יציא, רבען אמרו וחיה איש לנו איזוניך כאשר דבר ר' קשה רוזה דלון ובוואל ומורו והפסוק א"כ היליכי ר' חברה, ר' אלא ציר לומר דרכו קאמר שרבקה לא הרוגלה לאזאת לשאובים וכברט שהיתה קטה בה שלש שנים באורו פעם יצאה, מלימילא רותה גורת המקומות: עוזר י"ל כפושטו מארח שהכחנה נוטה עזיריו וציאתאות לשאובים ואפושר לנו לומר שאילו אלמור לאחרה השקוני גאנס בס הירח משכינה שחה אודוני וגוי, ואיתר ר' חברה שאמרוי לרבקה, בזונה ווכוחה שמה, יציא ר' חברה שיינמה לך לומר לה ולא אלהות, נונחת יעקב: א וא"ת למה לא פריש רשי' ולא שליל גו' ר' חברה

ת"י' בותב אדם תפילין וכו', כבר נחלקו רבותי בעלי התוספות ז"ל אם מניחים תפילין במועד, יש אומרי⁴⁷⁰ שאין זמן תפילין ביום טובים מפני שיש בהן אותן ג"כ, בפסח אותן של חמץ, ובסוכות של סוכות ולולב⁴⁷¹, והינו דאסרי הכא לכתמי תפלי' במועד לאחרים משום שלא צרכי לה למועד ומזה דומיא דתפליל, וממי לרגמיה שריגנו לה כדי שיהיו מומני לו לאחר המועד, וזה דעת רבבי יצחק ז"ל⁴⁷², אבל רבבי שמשון ורבבי יהודה ז"ל כתבו דמועד זמן תפילין דעיקר אותן היות הינו ביום טובים שיש בהן עיקר המזות והן אסורין בשיעית מלאכה⁴⁷³, והביאו ראייה מן הירושלמי שאמרו על שמעוננו⁴⁷⁴, חד בר נש דבר תפלי', אתה לספרא لكمיה דרבא בר בר חנא, אל' זיל הב להיה תפילך וכתחוב לנפשך, דתניא כתוב אדם תפילין לעצמו אתה لكمיה דבר, אל' זיל כתוי להיה להדי'א, ואמרי' מתנית' פליגא עליה דרב, ואמרי' פתר להיה להגנית, פ"י פתר לה רב למנתניתה בעשרה להנחת עד לאחר המועד, אבל בזה שאבד תפלי'ו וצריך לחם במועד כותבין לו לוגרי. והוא דפסיק וחני סתמא משום דPsiשיטה לה לתניא לדלגורך המועד לכ"ע שרי, וاع"פ⁴⁷⁵ שלא לצורך המועד התירו לעצמו כדי שיהו מומני לו ולאחרים אסור בשכר שלא יהא נראה כעשה מושם הרוחת שכר כדפרשי' ז"ל⁴⁷⁶, ומה הטעם התירו כדי פרנסתו, פ"י כשוייציא השכר לצרכי המועד, וاع"פ שיש לו מה יכול, כדי בשאו לו מה יכול כל מידי נמי שרי כדאיתא בפ"ב⁴⁷⁷. ונראה' דברי רב' שמישון ז"ל, לכל היכא דאמרי' בתלמודא שבთות וימים טובים, הינו ימים טובים ממש כדאית' במס'

470 חות' כאן וערובין צו, א ד"ה ימים בשם בה"ג, וכ"כ ב"כ"מ דעת הרמב"ם יוט פ"ז הל' ג' חמים דעים ס"י משות הרשב"א ח"א ס"י תרצ' ועד. וכ"ט החבר בשו"ע ס"י לא ס"ב. 471 במא' דנקט רבינו "ולולב" צ"ע דהרי לולב כל שבעה במדינה הוא מדרובנן, ובשאר הרשותים בהער' הקדומה לא כתבו הטעם של לולב. 472 וכ"כ הר"ן בשם הראב"ד, ועי' שות' הרא"ש כלל בג' אות ג. 473 כ"ה דעת ספר התרומה הל' תפילין ראי' הל' תפילין הגה"מ תפילין פ"ד ה"י בשם רבנו שמישון רבנו ברוך רבנו שמחה ועד. וכ"פ הרמ"א בש�"ע שם, ועי' שד"ה מערכת חות"מאות י"ז. 474 בפי' ה"ד. ועי' בשינויים קלים. 475 צ"ל: ואפיקו, כ"ה בכי' ב. 476 י"ת, ב ד"ה לעצמו. 477 י"ג, א.

קידושין ממש שרי למיכתב וכ"ש שטרוי פסיקתה⁴⁶⁸.

שמא יקדרנו אחר ברחמים. פ"י שהוכות מבטל הגזירה והכוכב שבעת המולד. אי חוויא לך לא אולה מגן. ורק' וזה איתו סבר שיכול אחר להקדימו ברחמים, ויל' דאין ה כי נמי, אלא ה כי עשי למימי' דמשום הא מילתא בעלה מא דקמי' לא רוח לה כי צrisk רחמי וכוכיות, אי נמי דAMILתא בעלה אמר' לה כי היכיר בחכמתו שאינה טובה לו והינו דאל' נמי. לא אמר' לך לא תיבעי רחמי⁴⁶⁹ עליה דAMILתא, כל' להכי אמר' לך לא תיבעי עליה רחמי שהיתה יודע ומכיר כי סופך להתרטט但她.

ולא אמר' אלא שלא הדר נבט. פ"י ולא אמר' דכי פסיק ביני ביני שלא מחתמת יראה שלא הו קול, אלא היכא שלא הדר ונתעורר בכח כדמייקרא, אבל הדר⁴⁷⁰ כדמייקרא ודאי בדקו במילתא וידיעא להו דקוושטה הות⁴⁷¹. ורש' ז' גורס⁴⁷², ולא אמר' אלא דהדר נבט כל'ו⁴⁷³, ולא אמר' דכי פסק מחתמת יראה קלא הו וחישינן להיה אלא דהדר נבט, אבל לא הדר נבט כדמייקרא לא חיישי' ליה, והראשון יותר נכוון, והוא גירס' נוסתי דוקני.

ולא אמר' אלא דלית להו אויבים אבל אית להו אויבים מעיקרא לית לנו בה. כך הගירסא בספרים⁴⁷⁴, ונקט תלמודא מעיקרא לאפקי דאי בקהל קמא לא הו אויבים ולבתור דפסק והדר נבט הו אויבים לא חישינן לאויבים, ורש' ז' לא גרים ליה דלעולם חיישי' לאויבי' ואפי' לא פסק כל' וכ"ש היכא דפסק דחיישי' דלמא אויבים אנבטו.

463 וכ"כ דמותר לכתחוב שטר פסיקתא, ר'ח מאירי ד"ה קドשי נשים עי"ש וחדרה"ן ד"ה וגארות רשות, וכ"ה בבב' או"ח תקמה בשם ר'יו'ו' וסמי'ק. 464 כ"ג בעין יעקב וכ"י'. ?פנינו: לא אמינה לך לא תיבעי עליה דAMILתא. 465 בכ"י ב, ודפ' נסוף: נבט. 466 ועי' נמק"י יבמות כת, א דלבוב: וכתחוב הריטב"א גראיין הדברים דכי פסק ביני ביני אם שתק قول ההפסק וחור קויל הראשון ונמשך יומא ופלגא וכו' חשיב לאוסרה עליון, וכ"כ שם ביש"ש ס"י ייח בשם רבנו עי"ש, וכ"ט כאן בחדרה"ן, ועי' מש"כ כאן בಗילון בהגותות ר'ב רגשברוג. 467 כ"ג בכ"מ ופי' מס' משקין, וברש' ז' פנינו ליטתא. 468 מכ"י ב, ודפ'. ולפנינו נשפט מהדומות "ולא אמרן — ולא אמרן". 469 בראשונים שלפנינו לא מצאתי.

קְבָּד בְּלֹעַ צָלָמָוּן דְּרִיכָתָשׁ עֲזָרָה לְלִכְמָה
לְדוֹנוֹ מִיחִיבָּכָו מַעַילָן קְפִיטָה בְּקְפִיטָה
לְדִמְשָׁסָכָו בֵּין לְלוֹנוֹ לְנוֹ מִיחִיבָּכָו
חִיבָּכָה הָןְ כְּלֹן נֶמֶר מְלִיכָה
אֶם לְכָמָה כְּמֶלֶךְ טַיְגָלָה וּסְ
לְטִיקָּק. פְּרִיכָּתָהָרָס כְּלֹיָין
לְגִפְילָה דְּלִי לְלוֹ סְכִי מִיחִיבָּכָה שְׂמָעוֹתָה
וּסְמוֹת כְּדָלְמָד לְעָלָל (לְטָוָה) כְּמוֹתָה
קָנָן כְּמָלָע טַיְפָלָה גְּנָגָלָה חִיאָה :
וְדַי מִיְּסָרָה זָהָב :
סְמָמָה לְלִכְמָה זָהָב :
אַיְלָה מִיְּסָרָה זָהָב :
בְּאָגָם טַב . וּמִתְּמָנִי דְּלִי טִינָךְ

הקדוח כל שהוא חי בשלום לרב מוחי
כمان דוד הורטא לבניינו אלא לשמו אל
לאו נמר מלוכה הוא הבא במשיעין
דבושה ברמزا דטריאן ושבקה בגויה
דהיינו גמר מלאכה : היה הכלל : וזה הכלל
לאתווי מא לאתווי * דרך קפיא בקבא :
רשבג' אומר יתמחה בקורנס על הסדן כי :

הוילוי בלהי' ברכ' שול' מתקן כלום :
לא נידיעו ונעדרו והמראות דחכרייה.
פי' במנזר (ערק סבון) לפ███
ריטה דלוי יתלה לוא נגן דקעניב
במלעטו ונחניש וכנון במלר טליתו
להאט וטאנז ניכרת במעת מלען
טאן לו נאה מועל לכתילה ואפלו
הסוכו לרבקן ליכו ונכרי ר' מopic
טפקקיו נפקקן לאסכל ספקק
ולמוך ממוין נפקקן חנ' פ' קהן
קלון יוכחת סטטוסי לפנק וה' פ' בוכן
ריאשו כיוון דלינו נגנה בקהתם ווות
טפקקן נופל תלען מועל וויט נכללה
דרכ' טאנז מופס מושך לאוילו מומנו
טעלעה קה לה נאסר לו גלו ממס נעלן
טעלעה קה לה נאסר לו גלו ממס נעלן

לונפּוֹן לְבָבֶן פַּתְחָה וְאֵלָהִים כָּלָלָה בְּכָבֵבָן
פַּתְחָה וְאֵלָהִים מְתַחֲמִין כָּלָלָה בְּכָבֵבָן
הַלְּגָנָה נְגָזָה כְּבָלָמָה וּקְנָה כְּבָרָבָבָן
מְמֻחָטָה אַלְמָה לְמַעַלְמָה אַלְמָה לְמַעַלְמָה
דוֹמָעָה לְבָבָגָן (פַּגְּדָלָה דָּבָר)
כְּבָבָבָן לְהַלְמָה מְלָמָּה תְּלָמָּה יְלָמָּה
לְבָבָבָן פְּנָסָה מְלָסָה וְסָסָה מְלָרָבָבָן
וְלְבָבָבָן צְהָלָתָה נְגָזָה כְּבָבָבָה סִתָּה מְלָרָבָבָן
חַי וּלוּ נְמָסָה קְנָעָה דְּגָבָבָן וְאֵבָבָן
דְּקָהָמָה גַּלְמָה גַּלְמָה דְּבָבָבָן כְּבָלָמָה
רְחַכְמָה גַּיְעָה לְלָל מִיחְיָה קְמָלָה
הַלְּבָבָגָן הַלְּבָבָה הַלְּבָבָה כְּבָבָבָן
מְזִוְוָה וּמְזִוְוָה גַּלְמָה גַּלְמָה כְּבָבָבָן
וְאַתְּ קָהָמָה מְלָסָה וְמוֹקָה גַּלְמָה כְּבָבָבָן
לְבָבָבָן מְתַחְמִין מְוֹלָה מִילָּה לְלָל
כַּיְ פְּסָקָן רִיקָה סְמָעוֹתָן בְּעִיטָות
דְּקָעָה לְעָלָה גַּנְגִּי הַלְּבָבָיסָה הַפְּקָרָה
סְלָעָה יְכָבָה הַלְּבָבָה וְכָפָרָה לְבָבָה
(סְוִיכָה דָּבָר) גַּבְּיָה לְזָן מִמְּנָעָן בְּיָצָאָה
מְסָסָה לְעָלָה בְּלָבָבָן הַמְּרוֹיָה
וּפְרִיךְ וְאַתְּ קָהָמָה מְתַחְמִין כְּבָבָבָן
שְׁלִיקָמָן הַלְּבָבָה וְנְבָרָה שְׁלָהָן מְתַחְמִין
מְוֹתָה וּפְרִיךְ וְאַתְּ קָהָמָה וְרִוכְבָּה
תְּגִוְיָה וְוּלָה לְעָלָה כְּבָבָבָן יְרִישָׂה וְלָלָם
יְנוּם וְמְבָקֵי גַּלְמָה לְרִיעָם דְּלָמָתָה
הַתְּכָעָם הַמְּרִיחָה מְמַעַן כְּפָרָם
עַדְכְּתָהָלָמָה נְגָזָה מְעָלָה לְבָבָן
רִיקָה וְלִיכָה לְמִימָר כְּוֹן דְּלָתָה לְיָה
גַּזְעָנָה קְרִירָתָה לְזָהָה מְתַחְמִין כְּלָסָה
לְלָהָבָבָן קָהָמָה גַּמְלָגָה אַסְטָבָר הָה
כְּלָבָבָה דְּלָמָר דְּכָר שְׁלָמָה מְתַחְמִין מְוֹלָה
מְמִיאָה יְלָל דְּלָקָה מִיקָון מְנָעָן כְּשָׁמָן
מְיֻמָּתָן עֲנָכָס דָלָם הַקְּרִיר הַלְּמָרְלָכָן
מְיֻמָּתָן עֲנָכָס דָלָם הַקְּרִיר הַלְּמָרְלָכָן
גַּלְמָה גַּנְגִּי חַלְמָה כְּבָבָבָן
בְּבָבָבָן בְּבָבָבָן בְּבָבָבָן בְּבָבָבָן

בארע

גנגולוי
ודולא עשה אלא בית אחד בンפה
תל

ו' בפי נילין שלון לא בפי נילין יהלומים: שמה בפה הכלל
 יד הראב"ר עטיפורות חוויב עלינו. רוכב בא סחוב אלן ברוך וארון אולבלוביאן שונן ק"ל

הקדוח כל שהוא חייב בשלמא לר' מוח'י
במאנן דודר הורטא לבניינא אלא לשמויאל
לאו נמר מלאכה הוא הכא במא' עסקינן
רבועה ברמץ' דפ' רילא ושבקה בגויה
ההינו גמר מלאה : "זה הכלל : וזה הכלל
לאתו' מא' לאחו'" דח' קפ' בא' בקבא :
ריש'ג אמר' חמה' בקרונס על הסדר כי'
מאי עבד רבבה ורב' יוק' אמר' הרוייר
מן שמאמן את ידו קשו בה בני ורבה
אלא מערכה החוא אומנתא בשבחא וגמר הרכיה
נמי דמייחיב אלא אובי' ורבא דאמר' הרוייר
שben מרדדי טס' משבן שעשין בן חניא נמי^{טס' טס'}
הבי' ריש'ג אמר' אף המכחה בקרונס עיי'
הסדן בשעת מלאה חייב שבן מרדדי טס'
משבן שעשין בן : מהתני' יהורש כל שהוא
המנבש והמרקם והמורד כל שהוא חינמי'
יהםלתק עזים אם לתקן כל שהן אם להיסח
כדי' לבשל ביצה קלחת המלתק עשבים אס' אס'
להקון כל שהוא אם ללחמה כמלא פ' הנדי'
גב' למאי חיוי'* לבירוא ודקרא דכוותה
גב' משבן שבן ראיו לקלח אחד של סמנין
המנבש והמרקם והמורד : תר' חותולן
עלישן והמורד זורדים אם לאכילה בגורגרה
אם ללחמה כמלא פ' הנדי אם להסק כו'
לבשל ביצה קלחת אם ליפוי את הקרען כ
שהן אטו בלווח לא ליפוי את הקרען נינ' באוג' ש
רבבה ורב' יוק' דאמר' הרוייר באוג' ש
אבי' אמר' אפי' תימא בשדה דלאו אוג'
ובגון דלא קמיכין והוא'* אובי' ורבא דאמר'
תרוייר מורה רב' שמעון בפסיק רישיה ול'
ימות לא ציריכא רקעיבד באורא דרביה
[מתנה] הכותב שטי' אוויות בין בימינו לא
בשםallow בין י'ם שאר בין משתי' שמי' .

גלוון הרטם רשיין זין גנעלען דהינטס (ו) קוונט ניאס. עילן דזט מס פיער לנטין זין קפי וכחמי' זיין נאכט:

4

၁၂၀

અનુભૂતિ

ప్రాణికం

י' נזם ו'

፲፻፲

1

80

הבר

וְיַמָּס יִמְשָׁל

א' ט

כט

וְיַעֲשֵׂה קָרְבָּן לִפְנֵי כְּבָשׂוֹת
לְחַטָּאת עַל עַל נְגָרִים וְעַל שְׁנִים
לְיָהּ לְמִקְדָּם לְיֶצֶר לְמִתְּנִיָּה
כְּסֵם קָדוֹם מְסֵם גָּדוֹלָה מִמְּמַתְּנוֹן :

5

၁၂၅

לע"י נתקן ד'. ר"ט מ"ט
ל' נתקן כ' כה' כה' כה'
בתקון כ"ג ס' כ"ג

ב' כ' מילא חוכם אלה הטענו וזה
הה' כולם כבנין וכחול ר' י' ח'
ה' מרמה בצלמו הטענו וזה וזה ציוו
ח' י' כ' טליתו הצעץ לאן דעת נפצעה
כמוי' חוכם הטענו וזה ולכך
מלך צין וזה לפוכיה עיר שפט ויאכה
ח' י' טבח כל קד רמי מודחיו יהה
הורכל אלל צלח מירך שפת פיט
ס' י' טבק שאנטה לבי' האחים:
אמר יה' כי גנאל צפח ציוו
(ב') ה' צבאותם בראם

ל' ». נבנתה כפ' יט') צעל מילא רכז מל' נחמן
כטולס זה וזה צירו מהז היל' אלי'
כטולס מומלה צירו ומי' וגמות כפ' ג' (זט' ט'). נמי אגיאטו קרי' גאנטס
טנטועה צירו ומי' וגמות כטוס ספיר
דמאלדר לאו דומומרלו ובל' דמאדר לאו
כל' פטנוו מקטס ליקטבר טונגטה
סנטה פיטר דעיקר גאנטס דה' מקטס
סנטה : צ'ווינגן לי' מטוס סנטה קה'
פריש' ט' ». פ' » נקאנטס סלומון ט'
האנטס ט' » נקאנטס סלומון ט'

מלוחות צ'יק' וח'יכ' גל כל להה
ויהה גלן כבניליאס סקלות בז'וּס ז'וּס
ח'יכ' גלן לפצ'ט מלחה ג'כטיאן לטלמוֹן
טמלה עינך וא'ג מה נק'ת'ן כבניליאס
לה'ת' נירק נלוועיש לאטול'ת' נט'ל
שפ' ר' נק'ת' נוּר נירק פ'ר'ט' ו'י ומ'י
נירק נלוועיש מ'ק'ת' ג'ל ג'ט'ן
וקלמר ר'כ'ינ' לוט פ'ר'ט' ש'ק'ת' ג'ל ג'ט'ן
ליון ט'ק'יאס ס'ק'וט'ס ג'מ'ס ט'וּס ק'ט'ה
מי'ר גלן ג'ל צ'ען וט'רוּיא'ן ח'נ'ען ורכ'ט'ן
ק'לט'יך נ'ק'ב'ת' ס'ק'וט'ס י'וּל נ'ג'ל'ס ז'ג'ל'ס
אלמל'ת' מ'ירק נלוועיש ה'ט'ת' ד'אי
ו'ג'ל' נק'ת' ח'י מ'ווע'ת' ל'ה ג'ק'ב'ת'

גּוֹדָע ט נל בְּקִילָה וְמֵלְאַמְנוּנָה
חוֹר וְעַדְתָּל על בְּקִילָה טמְנִינָה
מְתֻלָּקָה וְזָוְקָה אֲמִרָּס קְדָם מֶלֶךְ אָס נָעַן
מִלְּלָחוֹת קָס רִיאָה יְפִיכָּס חִמְתָּה חַטָּא על צְבָא
מְלָחָםָה וְגִרְרָיו עַמְּנָן צָל נְגָמָה צְבָא כְּלִילָה
כְּלִילָה כְּלִילָה כְּלִילָה כְּלִילָה כְּלִילָה כְּלִילָה
ט' אַלְמָנוֹן בְּצָבָא וְעַדְתָּל לְבָנָן אַלְמָנוֹן
הַס רִיאָה יְבָנָה קְרָבָן נל בְּנָנָן וְיְבָנָה
צְבָא וְיְבָנָה כְּנִיסָּה וְרַכְבָּה וְיְבָנָה
כְּלִילָה מְקֻמָּן דְּגָס רְבָה וְמְמֻתָּמָן דְּגָס
בְּכִמְנוֹת אָלָן גְּדָרִים גְּנוּגִים צָמוֹן הָהָר
בְּצִדְקוֹת פְּלִינִי הָכָל כְּפָרָסָה מְתֻלָּקָה נְלִינִי
בְּקִירָס מֶר תְּלָר שָׁחָר נְעָדוֹת גָּס נָעַן

האריך בזאת שעת אכילה מלאכתה והרבה לאכלה ולבסוף אמר:
 ואיך לך לאמור מהו ריב לאייר על כל אותן הורות ובמי עזקה וככל אתה
 יתבונן בזאת תרשים של מושגך תרשים של מושגך תרשים של מושגך תרשים של מושגך

— יוסי קליי וסכל כפ' בטנה (נקו' ל' כנ): ליל' זרימה
להת מל' צבי נקרים לו צע' גירוטס מל' נמר' מהד' חיז' הול' ניחוח
ליא' למאנטן לנטן' דמנגן' לטנטה (רכ). מיר' יcord מאיט
חצ'ה ברא' צה' וטל' דטנטה (רכ).

שכית טיטה טהממוו ט שכמת טויט
ופירש יטכתה דמלוקות געלט בכתה
ריה טטהה : כי' ווי' מפוז מלעטת
העלן קה כרייש חטממוו ט מלעגלה הייה
ו ופייש ארי געלט מלעגלה ציוו וויל
בנאר מלולחה : ללוט פרייש פאסט
העלן מפוז מלעטת . כהטממוו ט
שכית קויט גאנזן זאטלעטת אעלן
חרטומים דערל געלטווים למאר זאתקאך
לעמר שכמת קויט : גאנזן גאנזן .
וועיגו זאטלעט . קראט זאטלעט .

בגמרא זו נזכר ברכות ר' יוחנן ר' יוסי ר' ברהיל
קיליקי ר' יונה ר' יוסי ר' ברהיל ר' יוחנן ר' יוסי ר' ברהיל

שם משפטען גנה אבות מהנה תלדות אחת
שהיא רנה זון שבת ושננת מלאותה גנה
שהיא אחת שננת שבת ווון מלאות
ושטאל אחר שעיה גנה וונה שעיה אחת
לא משפטע לה: בעא מיניה רבא מרבי
נחמן דעלם וזה ביזו מה אל' הרי
העולם שבת ביזו וחיב על
ארבבה הרי העולם מלאות ביזו וחיב על
כל אחת ואחת אלא אמר רב אש חיון אי
משום שבת קא פריש הרי העולם שבת ביזו
וaint חיב אל' אמרת ואיש משום מלאה
קפריש הרי העולם מלאות ביזו וחיב על
כל אחת ואחת אל' ר宾נא לר' אש כלום
פריש משבחת אלא משום מלאות כלום
פריש מלאות אלא משום שבת אל' לא
שנא תנן יאבות מלאות ארבעים חסר את
וידין בה מניא למה לי ואמר ר' יוחנן שאם
עשה כיל' בהעלם אחד חיב על כל אחת
ואחת אי אמרה בשלמא העולם והו ביזו
חיב על כל אחת ואחת שפרא לא' אי אמרת
העולם שבת ביזו אינו חיב אלא' - אחת היכי
משבחת לה בזון שבת ווונת מלאות
הניא אי סבר לה רב כי יוחנן ראמר כיון
ששננת בכורת אעיף שעוז בלאו משבחת לה
ידיע לה שבת בלאו אל' אי סבר לה רב כי
שכען בן לקייש דאמך עד שישנוג בלאו
וכרת דידע לה שבת במאי *ידע לה
בחומרין ואליכא רובי עקיבא: אמר רבא
קצר וטנן כנורנות בשגנת שבת ווון
מלאות וחור וקצר וטנן כנורנות בזון
שבת ווונת מלאות ונודע לו על
קצירה ומוחינה של שננת שבת ווון
מלאות החור ונודע לו על קצירה ועל
טוננה של זון שבת ווונת מלאות

שיטור קוא נלן חוטרי
כרגולית וטון מגוורת נ...
אלון מלח : וטור וקילר . ס.
ונכמת מלכות דמיין'ג
ונודע נ. מהירין טן האקי'
וז' אץ טן שוקין : (טנ') אט' ס'
ונכמת א. ורטה ריטן י...
לפערם מלה... ס' בולם
מלחות זיוו ט' דלי מ...
וועודת לא המלחתה גו...
ט' ל... פערם כלטס וו... גו... ר...
לפערם נול לבקון ה...
ו... כי מודע לי... א...
מלחות זיוו ט' דלי מ...
וועודת לא המלחתה גו...
ט' ל... פערם כלטס וו... גו... ר...

ויתר מוה למ נפקה מויין
ב"ל מוקים ניכבתה בספרדים ומפלצת דרכ' היה בול פקומות ד
כיזו ולו כי מוזעת לא אנטצת למת' ניך למלושין הולל
גנאל זה וזה חצץ קאנלאס מלטוטס והיען וכן מוכיה
ט' וזה וקאנלאס כלות פריש מלטוטה אלה מטס טנאה ד
חדרו ובכען חדר אל האס פריך גוועי בוו גאנזיאס זאַה

הו מילא את תפקידו כראש מוסמך של מוסד בוגרים. הוא יזם וניהל את הרכבתו של מוסד בוגרים, שזכה לשבחים רבים. הוא יזם והוביל את מוסד בוגרים לשליטה מלאה על כל תהליכי הלמידה והטמעת הדעת. הוא יזם וניהל את הקמת מוסד בוגרים כמוסד עצמאי, לא כפער בין אוניברסיטה ומוסד בוגרים. הוא יזם וניהל את הקמת מוסד בוגרים כמוסד עצמאי, לא כפער בין אוניברסיטה ומוסד בוגרים. הוא יזם וניהל את הקמת מוסד בוגרים כמוסד עצמאי, לא כפער בין אוניברסיטה ומוסד בוגרים.

וְעַל־יְהוָה תִּתְפֹּלֶט וְאֶל־כָּל־כָּלֶב כְּלֶבֶת
וְאֶל־יְהוָה וְאֶל־יְהוָה" גַּם "רְבָה יְלֵךְ לְאַחֲרֵי־
הָרָה מִן־מִפְּצָת דְּכַמְּרָתָם פְּלִגָּזָה רְבָה
וְעַל־וְעַל־יְהוָה נִמְרָחָה דְּכַמְּרָתָם מִירִיאָה
וְעַל־שְׁנַכְּרָתָם כְּפִירָתָם מִלְּגָנָה קְבָתָה:
נִמְרָחָה

